

KONFISZKOWANIE (2) *sb n*

konfiszkowanie (1), **konfiskowanie** (1) *Calep* (1 : 1).

N sg konfiszkowanié (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn) s.v. konfiskacja.

praw. Orzeczony sądownie przepadek mienia na rzecz państwa; publicatio, sectio Calep, Cn [czego]
(2) : *Publicatio – Dobór [!] confilcowanię. Calep [872]a; Sectio – Zacięczyę, zarznienię. Przepadłego*
dobra confifzkowanię. Calep 960a.

Cf **KONFISZKOWAĆ**